

Sygn. akt XVII AmA 130/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

W następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Witold Rękosiewicz

Protokolant: Piotr Grzywacz

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2013 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) spółki z o.o. z/s w K.

przeciwko Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

o ochronę konkurencji i nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 20 czerwca 2011 r. nr (...)

1) oddala odwołanie,

2) zasądza od (...) spółki z o.o. z/s w K. na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwotę 720,00 zł. (siedemset dwadzieścia) tytułem kosztów zastępstwa procesowego .

SSO Witold Rękosiewicz

Sygn. akt XVII AmA 130/11

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Prezes, UOKiK, pozwany) po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania antymonopolowego wydał w dniu 20 czerwca 2011r. na podstawie art. 10 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007r. Nr 50 poz. 331 ze zm.) (dalej Ustawa o ochronie) decyzję nr (...), w której uznał za ograniczającą konkurencję i naruszającą zakaz określony w art. 9 ust. 1 i ust 2 pkt 6 Ustawy o ochronie praktykę (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. (powód, spółka) posiadacza sieci i przyłączy wodociągowych i kanalizacyjnych, polegającą na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę obejmującym obszar miasta K., gminy M., gminy S.-N. oraz gminy Z. poprzez narzucenie uciążliwych i przynoszących nieuzasadnione korzyści warunków umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, polegających na zamieszczeniu w ich treści zapisów:

I.1. nakładających na usługobiorcę obowiązek usunięcia awarii na przyłączy wodociągowym przed wodomierzem na odcinku nie będącym własnością usługodawcy, tj poza granicami nieruchomości usługobiorcy,

II.2. zgodnie z którymi naprawa, remont, usuwanie awarii oraz konserwacja instalacji kanalizacyjnej i przyłączy kanalizacyjnych nie będących własnością usługodawcy tj poza granicami nieruchomości usługobiorcy, należą do obowiązków usługobiorcy,

I.3.zgodnie z którymi w przypadku zaboru wodomierza lub naruszenia plomb w zestawie wodomierzowym zawinionego przez usługobiorcę lub wykazania, że uszkodzenie nastąpiło z jego winy, ilość pobranej wody nalicza się jako średnie zużycie wody z 6 miesięcy poprzedzających w/w zdarzenie pomnożone przez współczynnik 2, lecz nie mniej niż wskazanie wodomierza,

I.4.zgodnie z którymi w razie dokonywania przez usługobiorcę zmian w urządzeniach, przyłączach i instalacjach wodociągowych i kanalizacyjnych mających wpływ na wielkość poboru wody lub wskazanie tej wielkości bez uzgodnienia z usługodawcą, usługodawca ma prawo do ustalenia wysokości opłat w oparciu o ilość pobranej wody, naliczonej jako średnie zużycie wody z 6 miesięcy poprzedzających w/w zdarzenie pomnożone przez współczynnik 2, lecz nie mniej niż wskazanie wodomierza i nakazał zaniechanie stosowania wymienionych praktyk.

W pkt II decyzji na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 1 ustawy Prezes UOKiK nałożył na (...) Sp. z o.o. z tytułu naruszenia art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie (...) w zakresie opisanym w pkt I sentencji decyzji, kary pieniężne w wysokości odpowiednio: w zakresie opisanym w punktach I.1. i I.2. – 93.124 zł i w zakresie opisanym w punktach I.3. i I.4. – 20.780 zł.

W pkt III decyzji, na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy o ochronie (...) oraz na podstawie art. 263 § 1 i art. 264 § 1 kpa w zw z art. 83 ustawy o ochronie (...) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy o ochronie (...) obciążył (...) Sp. z o.o. kosztami postępowania antymonopolowego w kwocie 46 zł

(...) Sp. z o.o. z/s w K. w złożonym odwołaniu wniosła o:

1. zmianę zaskarżonej decyzji w pkt II i odstąpienie od naliczania kary pieniężnej, ewentualnie o
2. zmniejszenie wysokości nałożonej kary pieniężnej.

Uzasadniając powyższe powód wskazał, że zamieszczając kwestionowane zapisy nie naruszył warunków konkurencji bowiem na lokalnym rynku jest monopolistą naturalnym, a kwestionowane zapisy mogą być stosowane sporadycznie lub w ogóle. Stwierdził, iż celem Spółki nie było uzyskanie korzyści majątkowej.

Wskazał również, że przepisy ustawy z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2006r. Nr 123, poz. 858 ze zm.) – zwanej dalej: „ustawą o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków” – oraz rozporządzenia Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006r. w sprawie określenia taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (Dz. U. Nr 127, po. 886) nie regulują w sposób wyczerpujący kwestii związanych z zagadnieniem przyłączy wodociągowych i kanalizacyjnych, a nawet „stwarzają sytuację dowolności interpretacji.”

Stwierdził, że wskazany brak precyzyjnych regulacji prawnych na okoliczność, iż jest monopolistą naturalnym rzutuje na jego działania jako przedsiębiorstwa wodno – kanalizacyjnego. Powód oświadczył, że koszty usuwania awarii kwalifikuje jako działalność pomocniczą, która pomniejsza odpowiednio cenę 1 m³ wody i ścieków. Gdyby kosztami usuwania awarii nie byłoby obciążani właściciele przyłączy, to miałyby one wpływ na kalkulacje stawki opłaty za 1 m³ dostarczanej wody i odprowadzanych ścieków, które pobierane są od usługobiorców. Byłyby to przychody z działalności podstawowej a nie z działalności pomocniczej. Jednak w efekcie przychody ogółem nie uległyby zmianie. Z tego względu przychody uzyskiwane obecnie z działalności uznanej za pomocniczą nie stanowią nieuzasadnionych korzyści.

Podniósł, iż w toku całego postępowania antymonopolowego przedsiębiorstwo udzielało Prezesowi UOKiK wszelkich żądanych informacji, zatem stwierdzenie organu antymonopolowego w brzmieniu o treści „Nie można także twierdzić, by w toku postępowania Spółka szczególnie przysłużyła się do jego sprawnego przeprowadzenia” jest dla przedsiębiorcy krzywdzące.

Ponadto powód zobowiązał się do dokonania w najkrótszym możliwym terminie zmian w obowiązujących wzorcach i usunięcia z nich zapisów będących przedmiotem niniejszego postępowania.

Na zakończenie wskazał, iż jest obecnie beneficjentem, przy udziale środków Funduszu Spójności, dwóch projektów pn „Rozbudowa i modernizacja Oczyszczalni (...) dla miasta K.” oraz projektu pn „Kompleksowa ochrona wód aglomeracji (...)” przy wartości przedsięwzięć około 800 milionów złotych, przy czym, w obu projektach wymagany jest od beneficjenta udział własny jako jedno ze źródeł finansowania.

W ocenie powoda okoliczności te powinny zostać wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru kary pieniężnej, zwłaszcza, iż zadaniem obu projektów jest poprawa jakości świadczonych przez Spółkę usług i jednocześnie zapewniać w największym możliwym zakresie ochronę środowiska naturalnego.

W odpowiedzi na powyższe Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie i wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

Prezes UOKiK nie zgodził się z twierdzeniem, że powód jako monopolista naturalny nie narusza warunków konkurencji. Wskazał, że powód wykorzystując pozycję dominującą na rynku lokalnym, wymusza na usługobiorcach udział w obrocie gospodarczym na zasadach mniej korzystnych niż byłoby to możliwe w warunkach wolnej konkurencji, gdyby odbiorcy usług mieli swobodę wyboru usługodawcy. Pozwany wskazał także, iż kwestionowane zapisy mogą być stosowane w każdym przypadku wystąpienia awarii kiedy na przyłączy przed wodomierzem będzie konieczna naprawa lub w innych przewidzianych zapisami okolicznościach. Nie zgodził się więc z powodem, że kwestionowane zapisy mogą być stosowane sporadycznie lub w ogóle. Nie uznał też za zasadne twierdzeń powoda o nieprecyzyjności regulacji ustawowych dającej możliwość dowolnej interpretacji pojęć zdefiniowanych w przepisach prawa. Wskazał na powołane w decyzji stanowisko Ministerstwa Budownictwa dotyczące sposobu interpretacji definicji przyłącza oraz orzecznictwo sądowe, w którym określono granice odpowiedzialności za przyłącza wodociągowe i kanalizacyjny. Pozwany podkreślił, że Spółka nie kwestionowała przyjętych w decyzji definicji przyłącza wodociągowego i kanalizacyjnego. Dodał, że w postępowaniu administracyjnym spółka nie przejawiała inicjatywy pomocnej w zakończeniu postępowania i nie złożyła zobowiązania o zaniechaniu nadużywania pozycji dominującej.

Pozwany podkreślił, że przy ustalaniu wysokości nałożonej na powoda kary pieniężnej uwzględnił wszystkie przewidziane w ustawie okoliczności takie jak okres, stopień, okoliczności naruszenia oraz uprzednie naruszenia przepisów i możliwości finansowe powoda. W związku z tym żądanie obniżenia wysokości nałożonej na powoda kary pieniężnej Prezes UOKiK uznał za bezzasadne.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Sp. z o.o. są pisane do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem (...), prowadzonym przez Sąd Rejonowy w Kielcach, X Wydział Krajowego Rejestru Sądowego. Zgodnie z aktualnym odpisem z rejestru przedsiębiorców przedmiotem działalności Spółki są m in pobór i uzdatnianie wody, z wyłączeniem działalności usługowej, działalność usługowa w zakresie rozprowadzania wody oraz odprowadzanie i oczyszczanie ścieków (k. 6-9 akt adm.). Podstawę prawną działania Spółki na terenie miasta K., gminy M., gminy S. oraz Gminy Z. stanowi Decyzja Nr (...) Zarządu Związku (...) w K. z dnia 2 września 2002r. (k. 75-79 akt adm.).

Z akt niniejszego postępowania wynika, że od 2007r. Spółka, uwzględniając podział odbiorców jedynie na grupy taryfowe oraz przedmiot świadczenia, zawiera umowy w oparciu o różne wzory umów (k. 5, 11-12 akt adm.).

We wszystkich umowach zawartych w oparciu o opracowane wzory umów, których przedmiotem jest zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków, bez względu na to, czy przyłączy wodociągowe lub kanalizacyjne jest położone w granicach nieruchomości Usługobiorcy Spółka zamieściła postanowienia o treści:

- w § 9 ust. 2 bądź w § 10 ust. 2 „W przypadku wystąpienia awarii na przyłączy wodociągowym przed wodomierzem na odcinku nie będącym własnością Usługodawcy, Usługobiorca ma obowiązek zapewnić Usługodawcy dostęp do nieruchomości celem wstrzymania dostawy wody. Usługobiorca zobowiązany jest do usunięcia awarii w ciągu 24 godzin od jej wystąpienia. W przypadku nieusunięcia awarii w powyższym terminie, Usługobiorca upoważnia Usługodawcę do wejścia na teren nieruchomości i usunięcia awarii na koszt Usługobiorcy” (k. 21-22, 27-28, 31-34, 39-40, 43-46, 49-52, 55-56, 61-62 akt adm.);

- w § 9 ust. 3 bądź w § 10 ust. 3 „Naprawa, remont, usuwanie awarii oraz konserwacja instalacji kanalizacyjnej i przyłączy kanalizacyjnych nie będących własnością Usługodawcy, należą do obowiązków usługobiorcy” (k. 21-22, 27-28, 31-34, 39-40, 43-46, 49-52, 55-56, 61-62 akt adm.);

- w § 10 ust. 5 bądź w § 11 ust. 5 „Usługobiorca zobowiązany jest do natychmiastowego powiadomienia Usługodawcy o stwierdzeniu zerwania plomby wodomierza głównego, jego osłon, uszkodzenia wodomierza, jego przemieszczenia lub zaborze. W przypadku zaboru wodomierza lub naruszenia plomb w zestawie wodomierzowym zawinionego przez Usługobiorcę lub wykazania, że uszkodzenie nastąpiło z jego winy, ilość pobranej wody nalicza się jako średnie zużycie wody z 6 miesięcy poprzedzających w/w zdarzenie pomnożone przez współczynnik 2, lecz nie mniej niż wskazanie wodomierza” (k. 21-22, 27-28, 31-34, 39-40, 43-46, 49-52, 55-56, 61-62 akt adm.);

- w § 13 ust. 1 bądź w § 14 ust. 1 „W razie dokonywania przez Usługobiorcę zmian w urządzeniach, przyłączach i instalacjach wodociągowych i kanalizacyjnych mających wpływ na wielkość poboru wody lub wskazania tej wielkości bez uzgodnienia z Usługodawcą, Usługodawca ma prawo do ustalenia wysokości opłat według zasad określonych w § 10 ust. 5 (bądź w § 11 ust. 5)” (k. 21-22, 27-28, 31-34, 39-40, 43-46, 49-52, 55-56, 61-62 akt adm.);

We wszystkich umowach zawartych w oparciu o opracowane wzory umów, których przedmiotem jest zbiorowe zaopatrzenie w wodę, bez względu na to czy przyłączy wodociągowej jest położone w granicach nieruchomości Usługobiorcy Spółka zamieściła postanowienia o treści:

- w § 9 ust. 2 „W przypadku wystąpienia awarii na przyłączy wodociągowym przed wodomierzem na odcinku nie będącym własnością Usługodawcy, Usługobiorca ma obowiązek zapewnić Usługodawcy dostęp do nieruchomości, celem wstrzymania dostawy wody. Usługobiorca zobowiązany jest do usunięcia awarii w ciągu 24 godzin od jej wystąpienia. W przypadku nie usunięcia awarii w powyższym terminie, Usługobiorca upoważnia Usługodawcę do wejścia na teren nieruchomości i usunięcia awarii na koszt Usługobiorcy.(k. 25-26, 37-38, 41-42, 59-60, 62-63 akt adm.)”;

- w § 10 ust. 5 „Usługobiorca zobowiązany jest do natychmiastowego powiadomienia Usługodawcy o stwierdzeniu zerwania plomby wodomierza głównego, jego osłon, uszkodzenia wodomierza, jego przemieszczenia lub zaborze. W przypadku zaboru wodomierza lub naruszenia plomb w zestawie wodomierzowym zawinionego przez Usługobiorcę lub wykazania, że uszkodzenie nastąpiło z jego winy, ilość pobranej wody nalicza się jako średnie zużycie wody z 6 miesięcy poprzedzających w/w zdarzenie pomnożone przez współczynnik 2, lecz nie mniej niż wskazanie wodomierza „ (k. 25-26, 37-38, 41-42, 59-60, 62-63).

- w § 13 ust. 1 „W razie dokonywania przez Usługobiorcę zmian w urządzeniach, przyłączach i instalacjach wodociągowych mających wpływ na wielkość poboru wody lub wskazania jej wielkości bez uzgodnienia z

Usługodawcą, Usługodawca ma prawo do ustalenia wysokości opłat według zasad określonych w § 10 ust. 5” (k. 25-26, 37-38, 41-42, 59-60, 62-63 akt adm.).

We wszystkich umowach zawartych w oparciu o opracowane wzory umów, których przedmiotem jest zbiorowe odprowadzanie ścieków, bez względu na to czy przyłączy kanalizacyjne jest położone w granicach nieruchomości Usługobiorcy Spółka zamieściła postanowienia o treści:

- w § 7 ust. 2 bądź w § 9 ust. 2 „Naprawa, remont, usuwanie awarii oraz konserwacja instalacji kanalizacyjnej i przyłączy kanalizacyjnych nie będących własnością Usługodawcy należą do obowiązków usługobiorcy” (k. 23-24, 29-30, 35-36, 47-48, 53-54, 57-58, 64-65 akt adm.);

- w § 8 ust. 5 bądź w § 10 ust. 5 „Usługobiorca zobowiązany jest do natychmiastowego powiadomienia Usługodawcy o stwierdzeniu zerwania plomby wodomierza głównego, jego osłon, uszkodzenia wodomierza, jego przemieszczeniu lub zaborze. W przypadku zaboru wodomierza lub naruszenia plomb w zestawie wodomierzowym zawinionego przez Usługobiorcę, lub wykazania, że uszkodzenie nastąpiło z jego winy, ilość pobranej wody nalicza się jako średnie zużycie wody z 6 miesięcy poprzedzających w/w zdarzenie pomnożone przez współczynnik 2, lecz nie mniej niż wskazanie wodomierza” (k. 23-24, 29-30, 35-36, 47-48, 53-54, 57-58, 64-65 akt adm.);

- w § 11 ust. 1 bądź w § 13 ust. 1 „W razie dokonywania przez Usługobiorcę zmian w urządzeniach, przyłączach i instalacjach wodociągowych i kanalizacyjnych mających wpływ na wielkość odprowadzanych ścieków lub wskazania tej wielkości. Usługodawca ma prawo do ustalenia wysokości opłat według zasad określonych w § 8 ust. 5 (bądź w § 10 ust. 5)” (k. 23-24, 29-30, 35-36, 47-48, 53-54, 57-58, 64-65 akt adm.);

Kwestie dotyczące przyłączy wodociągowych i kanalizacyjnych we wszystkich umowach zawartych w oparciu o w/w wzorce umów Spółka „uregulowała” poprzez zamieszczenie postanowienia o treści: „Usługobiorca oświadcza, że (...) zostały uregulowane wszystkie sprawy formalno – prawne związane z wykonanymi przyłączami: wodociągowym i kanalizacyjnym.” (k. 21-65).

Na obszarze działalności (...) Sp. z o.o. liczba przyłączy wodociągowych na koniec 2010r. wynosiła 18 389, z czego własnością Spółki było 2.654 przyłączy, zaś liczba przyłączy kanalizacyjnych na koniec 2010r. wynosiła 10 446, z czego własnością Spółki było 973 przyłączy (k. 141 akt adm.).

W roku 2009r. (...) Sp. z o.o. usunęły 10 awarii na przyłączach wodociągowych przed wodomierzem na odcinku nie będącym własnością Usługodawcy. Z tego tytułu spółka osiągnęła przychód w wysokości 27.876, 97 zł (k. 89 akt adm.). Wszystkie te awarie miały miejsce poza nieruchomością odbiorcy (dowód k. 142).

Ponadto (...) Sp. z o.o. 562 razy wykonywały konserwację oraz usuwały awarie instalacji kanalizacyjnej i przyłączy kanalizacyjnych nie będących własnością Usługodawcy, z czego osiągnęły przychód w wysokości 223.453,41 zł (k. 91-107 akt adm.) czynności takie w roku 2009r. 530 razy wykonało Pogotowie (...), co przysporzyło Spółce przychód w wysokości (...) zł (k. 108-124 akt adm.). Spółka oświadczyła, iż „(...) nie jest możliwe wskazanie na jakim odcinku przykanalika miała miejsce awaria” (k. 142 akt adm.).

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje:

Okoliczność stosowania przez powoda praktyki ograniczającej konkurencję i naruszającej zakaz określony w art. 9 ust. 1 i ust 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów poprzez działanie polegające na narzuceniu uciążliwych i przynoszących nieuzasadnione korzyści warunków umów o zaopatrzenie w wodę oraz umów o odprowadzanie ścieków, o której mowa w pkt 1 sentencji decyzji (...) nie była w odwołaniu kwestionowana i jest bezsporna.

Sporna w niniejszej sprawie pozostaje jedynie wysokość nałożonych na powoda w pkt II decyzji kar pieniężnych w kwotach odpowiednio 93.124 zł i 20. 780 zł.

Na wstępie należy wskazać, iż zgodnie z art. 106 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu może decyzją nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10 % przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie, dopuścił się zakazu określonego w art. 9. Zasadność nałożenia przedmiotowej kary jest fakultatywna i zależy wyłącznie od uznania administracyjnego Prezesa Urzędu. Powinna jednak zostać ustalona z uwzględnieniem przesłanek art. art. 111 ustawy o ochronie (...) tj okresu, stopnia i ewentualnie okoliczności uprzednio stwierdzonego naruszenia przepisów ustawy, a także zgodnie z art. 130 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uwzględnić również okoliczność naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Z akt sprawy wynika, że Prezes UOKiK przy określaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnił w sposób prawidłowy wagę naruszenia, rozmiar skutków stosowanej praktyki ograniczającej konkurencję, jak również ewentualnie wszelkie okoliczności mogące mieć wpływ na złagodzenie czy też obostrzenie kary. Ponadto, wszystkie przesłanki dla każdego z tych punktów zostały szczegółowo wskazane w treści przedmiotowej decyzji.

Brak więc zdaniem Sądu podstaw do uznania za zasadne żądania powoda w oparciu o przedstawione przez niego uzasadnienie. Skoro bowiem Prezes UOKiK wykazał stosowanie przez przedsiębiorcę określonej zakazanej przepisami ustawy praktyki, spełniona została przesłanka uprawniająca organ antymonopolowy do nałożenia na powoda kary pieniężnej w granicach określonych w dziale VII Ustawy. Sama wysokość kary nałożonej decyzją również nie budzi wątpliwości Sądu. Należy podkreślić, że kary zostały określone zgodnie z zasadami i w granicach ustawowych, a suma nałożonych kar stanowi jedynie (...) % przychodu powoda uzyskanego w roku poprzedzającym wydanie zaskarżonej decyzji. W związku z powyższym brak jest w ocenie Sądu podstaw do uznania, iż określona w decyzji kara pieniężna została określona na poziomie wygórowanym.

Podkreślić wypada ponadto, iż przy ustalaniu wymiaru kary Prezes UOKiK zastosował metodologię przedstawioną w obowiązujących od 1 stycznia 2009r. „Wyjaśnieniach w sprawie ustalania wysokości kar pieniężnych za stosowanie praktyk ograniczających konkurencję”. I tak w pierwszej kolejności należy wskazać, iż Prezes UOKiK prawidłowo zakwalifikował naturę naruszenia (do zagrożonej najniższą kwotą bazową, na podstawie której wymierzana jest kara pieniężna w przedziale powyżej 0,01%, jednak nie więcej niż 0,2% przychodu) kategorii „pozostałe” i ustalił kwotę bazową na poziomie 0,1%. Ponadto, w odniesieniu do pierwszej z kwestionowanych kar, Prezes URE zdecydował się na jej podniesienie o 10 % (max 80%) z uwagi na faktyczne wprowadzenie naruszenia w życie i osiągnięcie z tego tytułu wymiernej korzyści majątkowej. Następnie dokonał jeszcze jednokrotnego podwyższenia ustalonej w ten sposób kary o 10% (max 100 %) z uwagi na długotrwałość, bo trwający od 2007r. stan naruszenia.

Odnosnie drugiej z kwestionowanych kar Prezes UOKiK uznał, że z uwagi na fakt, iż korzyści finansowe jakie spółka może osiągnąć ze stosowania praktyki mogą wystąpić sporadycznie kwotę bazową kary za stwierdzoną praktykę określił na niskim poziomie 0,03% przychodu Spółki. Ponadto, z uwagi na fakt, iż w toku postępowania nie zostało stwierdzone, by powód osiągnął ze stosowania tych naruszeń korzyści finansowe oraz z uwagi na fakt, iż ich skutki są wyłącznie potencjalne, obniżył wysokość uprzednio ustalonej kary o 10% i również z tych względów nie zdecydował się na jej podwyższenie, pomimo długotrwałości naruszenia (max 100 %).

W związku z powyższym, w ocenie Sądu przedmiotowe kary zostały ustalone z uwzględnieniem wszelkich wytycznych i w rozsądnej, adekwatnej do stwierdzonych naruszeń wysokości.

W odwołaniu powód nie kwestionował wysokości przychodu, który uzyskał w 2010r. Pozostałe zgłoszone przez powoda w tej kwestii zarzuty nie mają zdaniem Sądu wpływu na ocenę zasadności i wysokości nałożonej decyzją kary pieniężnej.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności Sąd Okręgowy oddalił odwołanie jako bezzasadne – art. 479^{31a} § 1 kpc.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 kpc stosowanie do wyniku sporu.

SSO Witold Rękosiewicz